

**[Steffensen.]**

brugsprodukter til de andre lande, hvorved der kan blive en større lighed i priserne for vor eksport og import.

Det foreliggende lovforslag går ud på, at priserne på smør, svin og flæsk skal bindes. Nu ligger forholdet jo sådan, at det er husmandsstanden, der producerer størsteparten af disse produkter, og den har så sandelig ikke for store indkomster; sidste år lå indkomsten på omkring 6 000 kr. i gennemsnit. Man kan ikke misunde de mennesker, der slider og slæber i det danske landbrug og må nøjes med en sådan indkomst. Priserne på smør, flæsk og æg og de forældede landbrugsprodukter er jo afhængige af udgifterne, kornpriserne. De kolossalt høje kornpriser har stor indflydelse på produktionen af forældede landbrugsprodukter; derfor vil en liberalisering give mulighed for forbedring i betalingsbalancen og tillige mulighed for indførsel af korn og foderstoffer til billigere priser.

Derfor kan jeg ikke være glad ved det foreliggende lovforslag. Og lad mig indskyde den bemærkning, at det hele hænger jo sammen. Når jeg nævner det, er det, fordi jeg ikke, efterhånden som de enkelte lovforslag kommer frem, ønsker at tage ordet ved enhver lejlighed, da jeg ikke vil spille det høje tings tid. Man taler om den store købekraft, som man er så bange for, men det er jo ikke de mennesker, der arbejder med den forædlede produktion, og heller ikke de fastlønnede, der har den store købekraft. Det er de mennesker, som nyder godt netop af vort beskyttelses- og restriktionssystem, og derfor er jeg tilhænger af, at vi kommer bort fra alle disse restriktioner og får de naturlige priser frem. Dersom det er rigtigt, hvad der blev fremført i det andet høje ting af hr. Hans Pinstrup, at fødevarerpriserne er lavere i Danmark end i andre lande, hvorfor kan erhvervene i Danmark så ikke konkurrere uden beskyttelse, uden restriktioner, overfor andre lande?

Jeg må gå imod dette lovforslag, fordi det betyder en yderligere binding til restriktionssystemet. Jeg vil være med til at fremme den frie prisdannelse, den frie indførsel og den forøgede liberalisering, men da tendensen her ikke går i den retning, må jeg gå imod lovforslaget.

**Landbrugsministeren (H. Hauch):** Det ærede medlem frk. Ingefred Juul Andersen gjorde i sin iøvrigt udprægede tilslutningstale opmærksom på, at man indenfor landbruget ventede, at de andre erhverv også kom til at deltage i de saneringsbestrebelse, land-

bruget må spytte i bøssen til, både i forbindelse med dette lovforslag og i forbindelse med kornloven. Der har i enkelte kredse, også indenfor landbruget, lydt stærke røster, som sagde, at nu skulle landbruget betale det hele, og de andre erhverv skulle naturligvis ikke af med noget. På den foranledning, det ærede medlem her har givet mig, skal jeg bekræfte, at det var en udtrykkelig forudsætning for forliget, at man gennem prisloven og andre love, som giver mulighed derfor, skal lade andre erhverv, handel, industri, håndværk og skibsfart, være med til at betale deres naturlige part. Og jeg har ikke noget imod at sige her, at disse overvejelser er bragt så vidt frem, at jeg tør meddele, at det, de andre erhverv vil komme til at betale, udgør mere end det dobbelte af det beløb, landbrugserhvervet skal yde. Det er ikke noget nyt, jeg har sagt det gang på gang, men i løbet af forholdsvis kort tid vil det blive bekendt for hele landet, idet jeg går ud fra, at det vil blive meddelt offentligt, hvordan man vil tage fat på løsningen af denne opgave. Det er mig meget magtpåliggende at gøre opmærksom på dette forhold her, fordi jeg ved, at det vil virke beroligende indenfor landbruget, som i henhold til love, der vedtages, betaler ret betydelige beløb, at få at vide, at man ad administrativ vej ved hjælp af lovgivningen vil drage omsorg for, at andre erhverv kommer til at bære deres rimelige part. Der kunne måske nok findes eksempler på enkelte erhvervsvirksomheder, som det ikke er muligt at ramme, men det skal jeg ikke komme ind på ved denne lejlighed, fordi det i sammenligning med det store hele betyder så overordentlig lidt.

Det ærede medlem hr. V. Knudsen udtalte sin glæde over, at man i hvert fald foreløbig kunne regne med, at de handlende ville kunne få anledning til at kappes, at der var åbnet mulighed for den sunde kappestrid om at finde nye markeder. Den form, det ærede medlem gav sin udtalelse, giver mig anledning til at sige, at selvom jeg skulle blive nødt til at centralisere det hele, fordi jeg ikke helt kan holde styr på spørgsmålet om forsyningen af hjemmemarkedet, vil de handlende bevare fuld frihed til hos det centrale organ, der skal administrere forholdene, at købe, hvad de vil, til dagens pris og sælge det, hvor de vil, og de behøver ikke at opgive andre steder end i ministeriet, hvor de skal have udførselstilladelse, hvilken pris de opnår. Det har man fra handelens side lagt megen vægt på, og det forstår jeg. Derfor har jeg draget omsorg for, at de ikke bliver henvist til at skulle